

[Aage Fogh.]

renten er sat op til 4½ pct., kan jeg ikke se, gaven er så stor, at jeg har grund til i den anledning at gå imod en forlængelse af en lov, der har haft så gode virkninger.

Jeg håber, at det tilsagn, den højtærede landbrugsminister gav, vil kunne omsættes i praksis, og jeg glæder mig til at se, om den nye ledelse i landboforeningerne, nu da Pinstrup ikke mere er i tinget eller i ledelsen, vil være interesseret. Der er nemlig ingen af dem, der har kendskab til forholdene, der er i tvivl om, at vi trænger til en forbedring af landbrugets produktionsapparat i stor udstrækning. Der er ingen, der er i tvivl om, at det er vanskeligt at få penge derude. Derfor må vi prøve ved et fornuftigt samspil mellem staten og erhvervene at få de penge stillet til rådighed. Så vil jeg sige til det ærede medlem, at al den gamle snak om ismer til den ene eller anden side duer ikke i dag. Det, der duer, er et fornuftigt samspil mellem samfundet og erhvervene på den måde, at det er erhvervene, der går foran, og samfundet, der støtter. Derved kan der opnås store fordele. Dette er kun et lille led, og jeg håber, at det tilsagn, den højtærede landbrugsminister gav, må efterfølges af et betydeligt større fremstød i den nærmest følgende tid.

(Kort bemærkning).

Niels Ravn: Jeg skal ikke gå ind i en diskussion om alle de enkeltheder, det ærede medlem hr. Aage Fogh har draget frem; jeg konstaterer kun, at den måde, som det ærede medlem hr. Aage Fogh ifølge udtalelser, det ærede medlem fremsatte i kommissionsbetænkningen, ville etablere denne finansiering på, hvilede fuldt og helt på privat basis, på de private pengeinstitutter. I dag går det ærede medlem hr. Aage Fogh ind for det stik modsatte og forlanger statsfinansiering i alt fald for de landbrugere, der ligger under de anerkendte grænser.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh siger, at al den gamle snak skal vi lade ligge. Jeg ved ikke, om det ærede medlems udtalelser i kommissionsbetænkningen skal henregnes til dette begreb.

(Kort bemærkning).

Aage Fogh: Nej, ærede medlem, det havde jeg ikke regnet med at det skulle. Det, jeg forstår ved et fornuftigt samspil mellem erhvervene og staten på dette område, er, at staten i hvert fald i en årrække går ind som garant for de obligationer, der bringes på markedet. Vi har i kommissionen fået den oplysning af eksperterne i finansministeriet, at hvis man udbyder obligationer med en løbetid på 20 år og med statsgaranti, kan der regnes med, at obligationerne kan afsættes til en lidt bedre kurs end tilsvarende obligationer, der afsættes af kreditforeningerne med førsteprioritet i landbrugsejendomme. Hvis et fornuftigt samspil mellem staten og erhvervene kan medføre, at vi kan belåne landbrugets nybygninger til samme kurs eller samme rente, som vi nu får førsteprioriteten i kreditforeningerne til, op til 75 pct. af handelsværdien, vil ganske overordentlig meget være vundet.

Vi, der repræsenterer landbruget — jeg ganske vist mest fra den teoretiske side, det skal indrømmes — vi, der har med landbrugets organisationsarbejde at gøre, må være interesseret i, nu da vi står i en vanskelig overgangstid, hvor der stilles store, store krav til landbruget, at medvirke til, at forholdene lægges sådan til rette, at det bedst mulige resultat kan nås. Jeg tror derfor, man skal lade de gamle fordomme falde og gå ind for det, der tjener tidens krav nu.

(Kort bemærkning).

Niels Ravn: Nu taler det ærede medlem hr. Aage Fogh om en fornuftig kombination af privat- og statsfinansiering. Men det er noget helt andet end det, der er tale om i dag; det er ren statsfinansiering, og der er i det foreliggende lovforslag overhovedet ikke tale om afvikling, kombination eller senere overgang til privat finansiering.

(Kort bemærkning).

Aage Fogh: Jeg kan fatte mig meget kort. Jeg troede, det ærede medlem havde forstået, at min indstilling var, at vi skulle have skaffet disse penge ad privat vej.